

مطالعه میدانی کارایی نوارهای حائل گیاهی در حفاظت آب و خاک

ایمان صالح^۱، عطاءاله کاویان^{۲*}، محمود حبیب نژاد روشن^۳، زینب جعفریان جلودار^۴

۱. دانش‌آموخته دکتری آبخیزداری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۲. دانشیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۳. استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

۴. دانشیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۱۰/۲۴ - تاریخ تصویب: ۱۳۹۵/۵/۱۲)

چکیده

نوارهای حائل گیاهی شامل گیاهی خاص می‌باشند که جریان رواناب قبل از ورود به آبراهه‌ها از آن‌ها عبور می‌نماید و این موجب کاهش حجم و آلاینده‌های موجود در رواناب توسط نفوذ، جذب و انباشت رسوب می‌گردند. تحقیق حاضر با هدف ارزیابی و مقایسه تأثیر گیاه وتیور و چمن بومی منطقه ساری (مازندران) و همچنین ترکیب دو گونه مذکور بر کارایی نوارهای حائل گیاهی در کاهش آلاینده‌های آب‌های سطحی شامل رسوب، نیترات و فسفات به انجام رسید. این پژوهش با استفاده از کرت‌های آزمایشی ۱×۱۰ متر و تولید رواناب مصنوعی با دبی ۱/۶۵ لیتر بر ثانیه طی یک سال به انجام رسید. نوارهای حائل گیاهی استفاده‌شده در این تحقیق حجم رواناب را ۳۵-۹۰٪، غلظت رسوب را ۴۲-۹۴٪، غلظت نیترات را ۳۵-۸۸٪ و غلظت فسفات را ۲۸-۹۵٪ کاهش دادند که کلیه مقادیر حداکثر مربوط به تیمار وتیور-چمن بود. با توجه به نتایج به‌دست‌آمده از این تحقیق می‌توان اشاره نمود که گیاه وتیور کارایی بسیار بالایی در کاهش و کنترل آلاینده‌های موجود در رواناب را داراست اما به دلیل احتمال ایجاد جریان‌های متمرکز در فواصل موجود میان بوته‌های این گونه گیاهی، استفاده از یک نوار گیاهی مقاوم و سازگار با اقلیم منطقه و با تراکم، یکنواختی و درصد سطح پوشش مشابه چمن به‌منظور یکنواخت و ورقه‌ای نمودن جریان و در نتیجه افزایش کارایی نوار حائل گیاهی در کاهش حجم رواناب و آلاینده‌های موجود در آن پیش از ورود به آب‌های سطحی توصیه می‌گردد. همچنین برداشت و کوتاه نمودن دوره‌ای گیاه به‌عنوان راهکاری مؤثر به‌منظور مقابله با تجمع تدریجی مواد مغذی و رسوب در نوارهای حائل گیاهی و در نتیجه آلوده شدن رواناب عبوری از این نوارها ارائه گردید.

واژه‌های کلیدی: وتیور، کرت‌های آزمایشی، نیترات، فسفات، غلظت رسوب.

مقدمه

آلودگی آب در دهه‌های اخیر به یک تهدید جدی و در حال گسترش برای جامعه انسانی و اکوسیستم‌های طبیعی تبدیل شده است به‌طوری‌که برای مثال هر ساله ۲۵ میلیون نفر در کشورهای فقیر در اثر آلودگی آب از بین می‌روند. این موضوع ضرورت مبارزه با آلودگی سیستم‌های آبی را افزایش می‌دهد (Bu *et al.*, 2010). فرسایش خاک و رسوب‌گذاری نیز یکی از معضلات اصلی در بیشتر حوزه‌های آبخیز ایران می‌باشد که تولید رسوب ناشی از آن در حوزه‌ها از محدودیت‌های اساسی در دستیابی به توسعه پایدار بوده (Gholami, 2007)، فرسایش نه‌تنها خاک را از بین می‌برد، بلکه با ایجاد رسوب مواد در آبراهه سبب مسدود شدن آن‌ها و پر کردن مخازن سدها می‌شود

(Gvancheng, 2004). بهترین روش‌های مدیریت (BMPs)، رویکردی بسیار شایع در کاهش اثرات مخرب رواناب‌های سطحی می‌باشند و یکی از راهکارهای مؤثر -بهترین روش‌های مدیریت- در کاهش آلودگی در آب‌های سطحی استفاده از نوارهای حائل گیاهی است (Lam *et al.*, 2011; Hellberg *et al.*, 2008). حائل‌های گیاهی نوارهایی هستند که شامل انواع گیاهان نظیر علف‌ها، درختان و درختچه‌ها یا ترکیبی از آن‌ها می‌باشند که در پایین‌دست اراضی فرسایش‌پذیر و کشاورزی و در کناره رودخانه‌ها تعبیه می‌گردند (Dabney, 2003). به‌عبارت‌دیگر، نوارهای حائل گیاهی شامل گیاهی خاص می‌باشند که جریان قبل از ورود به آبراهه‌ها از آن‌ها عبور می‌نماید و این موجب کاهش حجم رواناب، آفت‌کش‌های انباشته‌شده و دیگر آلاینده های جریان توسط نفوذ، جذب و انباشت رسوب می‌گردند (Otto *et al.*, 2012; Yuan *et al.*, 2009; Dunn *et al.*, 2011) (شکل

* نویسنده مسئول : ataollah.kavian@yahoo.com

کاهش آلودگی رواناب افزایش دهد درحالی که *Hay et al.* (2006) یک آزمایش تجربی به منظور ارزیابی اثرات نوارهای حائل گیاهی بر زدودن آلاینده‌هایی نظیر رسوب، مواد مغذی و میکروارگانیسم‌های تولیدشده از اراضی آبی و مراتع را به انجام رساندند و اعلام نمودند که نوار فیلتر مورد استفاده این تحقیق از کارایی بالایی برخوردار نبوده است که این می‌تواند به دلیل حجم بالای رواناب، شیب زیاد و جریان کانالی بوده باشد. *Borina et al.* (2005) نیز نشان دادند که روانابی که از نوار حائل گیاهی عبور نمی‌کند، بیشتر تحت تأثیر مجموع بارندگی است درحالی که برای روانابی که از نوار حائل گیاهی عبور می‌کند، حداکثر شدت بارندگی نقش مهم‌تری ایفا می‌نماید. *Golabi et al.* (2005) در گزارش نتایج تحقیق خود اعلام نمودند که سیستم وتیور نه تنها در کنترل فرسایش مؤثر است بلکه کیفیت رواناب را بهبود می‌بخشد. *Mankin et al.* (2007) معتقدند که نوع گیاه مورد استفاده در نوار حائل اثر قابل توجهی بر از بین بردن آلاینده‌ها دارد همان‌طور که *Duchemin and Hogue* (2009) تأثیر اولیه یک سیستم علف/درخت را بر فیلتر کردن و زهکشی رواناب حاصل از یک مزرعه ذرت کوددهی شده با کود مایع حیوانی مورد ارزیابی قرار دادند و نشان دادند که نوار علفی، حجم رواناب را تا ۴۰٪، مواد جامد معلق را تا ۸۷٪، فسفر کل را تا ۶۴٪ و نیترات را تا ۳۳٪ کاهش داد، در صورتی که نوارهای علف-درخت حجم رواناب را تا ۳۵٪، مواد جامد معلق را تا ۸۵٪، فسفر کل را تا ۸۵٪ و نیترات را تا ۳۰٪ کاهش دادند. *Borin et al.* (2010) مروری بر داده‌های به دست آمده از تحقیقات انجام شده در دهه‌های گذشته در زمینه اجرای نوارهای حائل گیاهی در منطقه ونتو ایتالیا داشتند و گزارش نمودند که نوارهای حائل جوان رواناب کل را تا ۳۳٪، هدررفت نیتروژن را تا ۴۴٪ و هدررفت فسفر را تا ۵۰٪ در مقایسه با نواحی بدون نوار حائل کاهش داده‌اند. همچنین به اعتقاد ایشان یک نوار حائل بالغ قادر است غلظت نیترات و نیتروژن و فسفر را تا ۱۰۰٪ کاهش دهد. *Wang et al.* (2012) طی مطالعه‌ای که بر کاهش نیتروژن و نیترات توسط نوارهای حائل مرتعی و درختی در منطقه آرمیدال استرالیا به انجام رساندند اعلام نمودند که نوارهای حائل درختی و مرتعی تفاوت چندانی در کاهش نیترات آب‌های کم عمق و عمیق زیرزمینی نشان ندادند اما نوارهای حائل مرتعی تأثیر بیشتری در کاهش نیترات و نیتروژن رواناب‌های سطحی داشتند. *Lambrechts et al.* (2014) طی پژوهشی تأثیر رشد گیاه و مورفولوژی آن را بر میزان کارایی نوارهای حائل گیاهی با استفاده از

(۱). گیاه وتیور یک گیاه دائمی گرمسیری و بومی جنوب و جنوب شرق آسیا است که به‌طور طبیعی در اراضی پست و مرتفع و در انواع خاک‌ها می‌روید. این گیاه در هر آب و هوایی می‌تواند زندگی کند و حتی در خشکسالی‌های هندوستان هم خود را توانا نشان داده است (شوشتریان و تهرانی فر، ۱۳۹۰). این گیاه سریع‌الرشد است، ارتفاع آن ۱۵۰ - ۵۰ سانتی‌متر و به گستردگی ۳۰ سانتی‌متر می‌باشد. ریشه‌های وتیور افشان، بسیار منشعب و حجیم بوده و تا عمق ۴-۲ متر در خاک نفوذ می‌کنند که این امر در حفظ آب‌و خاک بسیار مؤثر است (Iranian association for vetiver promotion, 2008). تحقیقات و آزمایش‌هایی که در چین انجام گرفته است نشان می‌دهد که وتیور می‌تواند فسفر محلول را پس از ۳ هفته تا ۱۱٪ و ازت محلول را پس از ۵ هفته تا ۲۱٪ کاهش دهد؛ و ظرفیت پاک کردن سالانه ۲۳۱ تن ازت و ۱۵ تن فسفر را در هکتار دارد (*Babalola et al.*, 2007).

در گذشته پژوهش‌های بسیاری در زمینه تأثیر نوارهای حائل گیاهی بر کنترل کیفیت و کمیت رواناب صورت پذیرفته‌اند (Norris, 1993; Delgado et al., 1995; Lee et al., 2003; Patty et al., 1997; Golabi et al., 2005; Borina et al., 2005; Hay et al., 2006; Mankin et al., 2007; Duchemin & Hogue, 2009; Borin et al., 2010; Milan et al., 2014) که در برخی از آن‌ها پژوهشگران تلاش نموده‌اند تا یک دستورالعمل برای کاربرد نوارهای حائل گیاهی در کنترل کیفیت آب تهیه نمایند و معتقدند که نزدیک بودن نوار حائل به منبع آلودگی نقش بسیار مهمی در کارایی آن دارد و ارزش مهم نوارهای حائل گیاهی را نه فقط در مفید بودن آن‌ها در کنترل کیفیت آب بلکه در فواید دیگر آن به جهت نگهداری منطقه وسیعی از گیاهان طبیعی می‌دانند (Norris, 1993). برخی محققین نیز پس از مرور اثربخشی نوارهای حائل گیاهی در بهبود کیفیت آب اعلام نمودند که نوارهای حائل گیاهی قادر به از بین بردن آلاینده‌های حاصل از فعالیت‌های کشاورزی یا آلودگی غیر نقطه‌ای هستند (Delgado, et al., 1995; Lee et al., 1997; Patty et al., 1997) درحالی که خود خاک نیز می‌تواند تا حدودی این کاهش آلودگی را انجام دهد اما سیستم ترکیب خاک با گیاه بهترین عملکرد را خواهد داشت (Delgado et al., 2005). *Patty et al.* (1997) طی انجام پژوهشی گزارش نمودند که نوارهای علفی با طول ۶، ۱۲ و ۱۸ متر حجم رواناب را از ۴۳ تا ۹۹/۹ درصد، مواد جامد معلق را از ۸۷ تا ۱۰۰ درصد، نیترات را از ۴۴ تا ۱۰۰ درصد و فسفر از ۲۲ تا ۸۹ درصد کاهش دادند. *Lee et al.* (2003) معتقدند که ترکیبی از گیاهان مختلف می‌تواند اثربخشی نوارهای حائل گیاهی را در

بنا بر گونه‌های گیاهی بومی منطقه، متفاوت است. همچنین مطالعه تأثیر سنین مختلف گیاه در کاهش آلاینده‌ها ضروری می‌نماید. تحقیق حاضر با هدف ارزیابی تأثیر گونه گیاهی و همچنین مرحله رشد آن بر کارایی نوارهای حائل گیاهی در کاهش نیترات و فسفات موجود در آب‌های سطحی به انجام رسیده است.

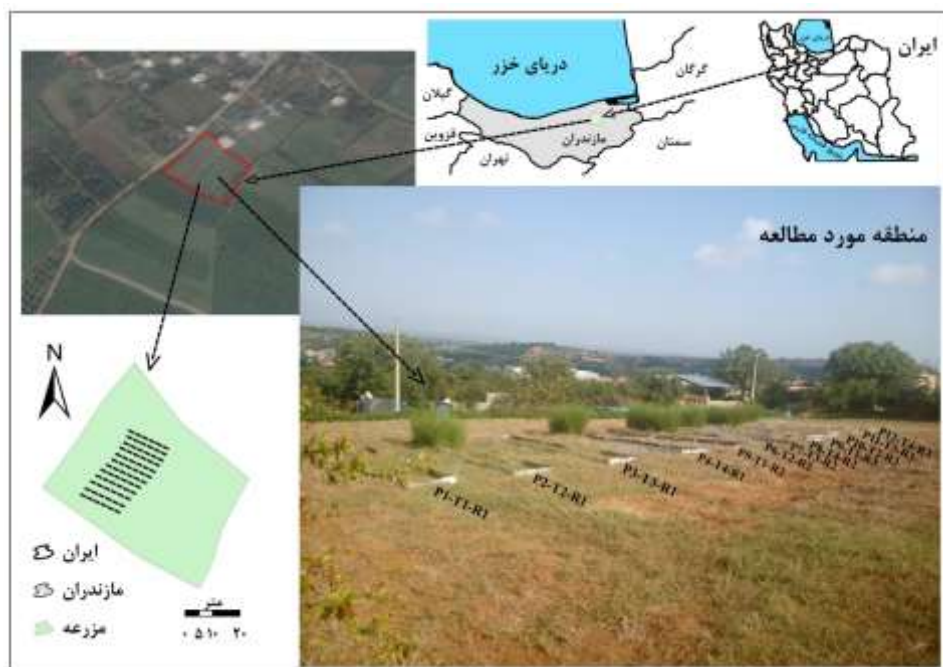
مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

عرصه این تحقیق بخشی از اراضی کشاورزی دیم منطقه میاندرد از توابع شهرستان ساری می‌باشد که در موقعیت جغرافیایی ۵۳ درجه و ۱۰ دقیقه‌ی طول شرقی و ۳۶ درجه و ۳۳ دقیقه عرض شمالی در نیمکره شمالی قرار گرفته است (شکل ۱). ارتفاع عرصه از سطح دریا ۲۳ متر و شیب دامنه مورد مطالعه ۱۵ درصد، دارای جهت جغرافیایی شمالی-جنوبی با خاک لوم رسی می‌باشد. مطابق آمار هواشناسی ایستگاه دشت ناز ساری که در فاصله ۵ کیلومتری عرصه واقع شده است، متوسط بارندگی، درجه حرارت و رطوبت نسبی سالانه منطقه به ترتیب ۷۸۹ میلی‌متر، ۱۷ درجه سانتی‌گراد و ۷۷٪ می‌باشد (Sadeghi Ravesh, 2011).

فلوم آزمایشی مورد بررسی قرار دادند که نتایج این تحقیق حاکی از افزایش پتانسیل تله‌اندازی رسوب توسط نوار حائل گیاهی پس از دو ماه رشد بود. همچنین بر اساس گزارش محققین فوق، رشد گیاه و توسعه آن مورفولوژی گیاه و پتانسیل تله‌اندازی رسوب توسط نوار حائل گیاهی را اصلاح نموده و بهبود بخشیده است. همچنین برخی دیگر از محققین با بررسی تأثیر نوارهای حائل گیاهی بر کاهش رواناب سطحی اعلام نمودند که کارایی نوارهای حائل گیاهی بسیار تحت تأثیر یکنواختی پوشش گیاهی این نوارها خصوصاً در ابتدای کاشت آن‌ها است (Milan et al, 2014). Campo-Bescos et al. (2015) نیز معتقدند که نصب حائل‌های گیاهی متراکم در اراضی فاریاب مناطق آسیب‌پذیر نیمه‌خشک می‌تواند در کاهش اثرات مخرب کشاورزی و بهبود حفاظت محیط‌زیست مؤثر باشد اما نبایستی به آن به‌عنوان یک راهکار جایگزین نگاه کرد بلکه باید به‌عنوان یک روش کنترل آلودگی تکمیلی در کنار دیگر اقدامات خارج از عرصه مورد استفاده قرار گیرد.

همان‌طور که از تحقیقات انجام‌شده برمی‌آید، اثربخشی نوارهای حائل گیاهی در کاهش آلودگی آب‌های سطحی محرز است اما گونه‌های گیاهی و نوع آلاینده‌ها نیز در کارایی آن‌ها تأثیر زیادی دارند؛ بنابراین، مطالعه این نوارها در مناطق مختلف

شکل ۱. موقعیت جغرافیایی منطقه مورد مطالعه

کاهش آلاینده‌های مختلف موجود در رواناب، از کرت‌های آزمایشی در قالب طرح آزمایشی بلوک‌های کامل تصادفی (Randomized Complete Blocks Design) استفاده شد.

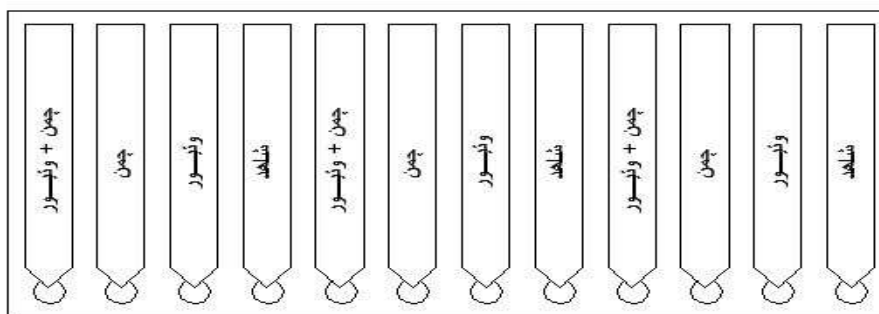
طراحی آزمایش

به‌منظور ارزیابی کارایی نوارهای حائل گیاهی با گونه‌های مختلف گیاهی و مراحل مختلف رشد گیاه در از بین بردن و یا

(Lee et al., 1999; Kelarestaghi et al., 2008). در انتهای (پایین شیب) هر کرت نیز زهکش‌هایی تعبیه شدند که رواناب خروجی را به یک مخزن ۱۲۰ لیتری موجود در انتهای هر کرت انتقال می‌دادند. همچنین گیاهان مورد آزمایش در اواخر دی‌ماه ۱۳۹۳ در کرت‌ها کاشته شدند به طوری که سه متر از طول هر کرت شامل گیاه مورد آزمایش بود و هفت متر باقیمانده بدون پوشش به منظور تولید رواناب رها شد (شکل ۳).

تیمارهای مورد آزمایش در این تحقیق به شرح زیر می‌باشند (شکل ۲):

تیمار ۱: وتیور گراس، تیمار ۲: چمن بومی، تیمار ۳: ترکیب وتیور گراس و چمن بومی، تیمار ۴: شاهد (بدون پوشش)
در این پژوهش ۱۲ کرت آزمایشی ۱۰ مترمربعی (۱۰×۱۰ متر) با شیب ۱۵٪ که به وسیله ورق‌های گالوانیزه تا عمق ۱۰ سانتیمتر از محیط اطراف جدا گشتند، ایجاد و استفاده شد

شکل ۲- طراحی و نحوه قرار گرفتن کرت‌های آزمایشی

شکل ۳- نحوه آماده‌سازی و قرار گرفتن گونه‌های گیاهی مورد آزمایش در کرت‌های آزمایشی

فسفات برداشت شدند. نمونه‌های ۲۵۰ میلی‌لیتری در یخ نگهداری شده و سریعاً به آزمایشگاه انتقال داده شدند (Lee et al., 1999). (شکل ۴).

اندازه‌گیری غلظت آلاینده‌ها

با ارسال نمونه‌های آب برداشت‌شده به آزمایشگاه اداره آب منطقه‌ای شهرستان ساری میزان نیترات و فسفات آن‌ها اندازه‌گیری شد. همچنین به منظور اندازه‌گیری میزان رسوب موجود در نمونه‌های آب، ابتدا نمونه‌ها توزین شدند و پس از آن در آن به مدت ۲۴ ساعت تحت حرارت ۱۰۵ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند تا آب موجود در نمونه به طور کامل تبخیر گردد و در پایان نمونه باقیمانده دوباره توزین شد تا وزن رسوب موجود در

نمونه‌برداری رواناب

نمونه‌برداری از رواناب جمع‌آوری‌شده توسط مخزن‌های موجود در انتهای هر کرت از یک ماه پس از کاشت گونه‌های گیاهی آغاز و به صورت ماهانه تکرار شد به طوری که نمونه‌برداری از بهمن‌ماه سال ۱۳۹۳ آغاز و در دی‌ماه سال ۱۳۹۴ پایان یافت. نمونه‌برداری پس از تولید رواناب مصنوعی توسط پمپ با دبی مشخص (۱/۶۵ لیتر بر ثانیه)، انجام گردید. به منظور اندازه‌گیری دقیق آلاینده‌ها دو نمونه مجزا از آب جمع‌آوری‌شده در مخازن برداشت شد که یک نمونه توسط ظروف ۱/۵ لیتری و به منظور اندازه‌گیری میزان رسوب و نمونه دیگر با استفاده از ظروف ۲۵۰ میلی‌لیتری جهت اندازه‌گیری غلظت نیترات و

کارایی نوارهای حائل گیاهی در کاهش آلاینده‌های رواناب کارایی نوارهای حائل گیاهی مورد آزمایش (تیمارها) در کاهش آلاینده‌های موردنظر موجود در رواناب با استفاده از رابطه (۲) محاسبه شد (Lee et al., 1999):

$$Effectiveness(T_i) = (1 - \frac{P_i}{P_1}) \times 100 \quad \text{رابطه (۲)}$$

که در آن T_i کارایی تیمار i برای زدودن آلاینده موردنظر (P_i ، میزان غلظت آلاینده موردنظر در نمونه آب تیمار i و P_1 میزان غلظت آلاینده موردنظر در نمونه آب تیمار شاهد است).

تجزیه و تحلیل آماری

به منظور مقایسه عملکرد تیمارهای مختلف در کاهش آلاینده‌های مورد مطالعه، پس از جمع‌آوری داده‌ها و ایجاد پایگاه داده‌ای در محیط Excel، آزمون نرمال بودن داده‌ها به روش کلوموگروف-اسمیرنوف انجام شد. همچنین میانگین داده‌های اندازه‌گیری شده غلظت آلاینده‌ها با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۲۲ مورد مقایسه و تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت.

نتایج

غلظت رسوب

نتایج تجزیه و تحلیل آماری نشان داد که بین میانگین غلظت رسوب تیمار شاهد و سه تیمار دیگر اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ وجود دارد. همان‌طور که جدول (۱) نشان می‌دهند در کلیه ماه‌های نمونه‌برداری، تیمار شاهد بیشترین میانگین غلظت رسوب را داراست اما در مورد کمترین میزان غلظت رسوب که نشان‌دهنده عملکرد مناسب نوار حائل گیاهی است، در ماه‌های اول، ششم، هفتم، هشتم، نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم تیمار وتیور، ماه دوم تیمار چمن و ماه‌های سوم، چهارم و پنجم تیمار وتیور - چمن کمترین میزان غلظت رسوب را نشان دادند.

جدول ۱- مقادیر میانگین غلظت رسوب در چهار تیمار مورد بررسی در طول دوره آزمایش

ماه	بهمن ۹۳	اسفند ۹۳	فروردین ۹۴	اردیبهشت ۹۴	خرداد ۹۴	تیر ۹۴	مرداد ۹۴	شهریور ۹۴	مهر ۹۴	آبان ۹۴	آذر ۹۴	دی ۹۴
تیمار	غلظت رسوب (میلی‌گرم در لیتر)											
شاهد	۳۲۲/۴۵	۳۰۰/۳۵	۲۷۷/۶۶	۲۹۰/۲۷	۲۱۳/۵۹	۱۱۵/۲۳	۱۱۸/۴۶	۲۹۶/۶۶	۴۱۴/۰۲	۲۶۳/۵۰	۱۳۸/۷۵	۱۸۲/۶۶
وتیور	۱۸۷/۰۲	۱۵۳/۱۸	۱۰۸/۲۹	۱۲۱/۹۱	۲۷/۷۷	۳۱/۱۱	۱۶/۵۸	۱۳۹/۴۳	۱۶۹/۷۵	۱۱۳/۳۱	۵۸/۲۸	۸۹/۵۰
چمن	۲۲۲/۴۹	۳۹/۰۵	۲۴/۹۹	۴۰/۶۴	۹۶/۱۲	۶۷/۹۹	۶۰/۴۱	۱۹۸/۷۶	۳۱۸/۸۰	۲۱۰/۸۰	۱۰۸/۲۳	۱۴۷/۹۵
وتیور-چمن	۲۱۹/۲۷	۸۷/۱۰	۱۹/۴۴	۲۹/۰۳	۱۲/۸۲	۵۰/۷۰	۴۰/۲۸	۱۴۸/۳۳	۲۳۱/۸۵	۱۵۵/۴۷	۸۰/۴۸	۱۰۷/۷۷

نیترا

نمونه به دست آید (شکل ۵). رابطه (۱) میزان غلظت مواد جامد معلق در نمونه آب را محاسبه می‌نماید (Lee et al., 1999):

$$TSS = \frac{M}{V} \quad \text{رابطه (۱)}$$

که در آن M وزن مواد جامد پس از خشک‌کردن نمونه (میلی‌گرم) و V حجم نمونه آب (لیتر) می‌باشد.

شکل ۴- برداشت نمونه‌های آب جمع‌آوری شده در مخازن انتهای کرت‌های آزمایشی و انتقال آن‌ها به آزمایشگاه

اندازه‌گیری ارتفاع و درصد سطح پوشش گیاهان

به منظور تعیین تأثیر ارتفاع و درصد سطح پوشش گیاهان بر کارایی نوارهای حائل گیاهی مورد مطالعه، پارامترهای مذکور در طول دوره آزمایش و در زمان نمونه‌برداری اندازه‌گیری شدند.

فسفات

با توجه به نتایج اندازه‌گیری غلظت فسفات (جدول ۳) می‌توان دریافت که بیشترین میزان غلظت فسفات در کل دوره آزمایش مربوط به تیمار شاهد می‌باشد. کمترین میانگین غلظت رسوب نیز در ماه‌های اول، ششم، هفتم، هشتم به‌طور مشترک با تیمار وتیور - چمن، دهم، یازدهم و دوازدهم در تیمار وتیور و در ماه‌های دوم، سوم، چهارم، پنجم، نهم و ماه هشتم به‌صورت مشترک با تیمار وتیور در تیمار وتیور - چمن مشاهده شد.

مقایسه میانگین غلظت نترات در تیمارهای مورد آزمایش نشان داد که بین تیمار شاهد و سه تیمار مورد آزمایش دیگر تفاوت معنی‌دار در سطح احتمال ۵٪ وجود دارد و با توجه به جدول (۲) می‌توان دریافت که حداکثر میزان غلظت نترات در کلیه ماه‌های نمونه‌برداری متعلق به تیمار شاهد است درحالی‌که حداقل میانگین غلظت نترات در ماه‌های اول، ششم، هشتم، نهم، دهم، یازدهم و دوازدهم تیمار مربوط به تیمار وتیور، در ماه‌های دوم و چهارم متعلق به تیمار چمن و در ماه‌های سوم، پنجم و هفتم مربوط به تیمار وتیور - چمن می‌باشد.

جدول ۲- مقادیر میانگین غلظت نترات در چهار تیمار مورد بررسی در طول دوره آزمایش

ماه	بهمن ۹۳	اسفند ۹۳	فروردین ۹۴	اردیبهشت ۹۴	خرداد ۹۴	تیر ۹۴	مرداد ۹۴	شهریور ۹۴	مهر ۹۴	آبان ۹۴	آذر ۹۴	دی ۹۴
تیمار	غلظت نترات (میلی‌گرم در لیتر)											
شاهد	۴۴/۲	۴۳/۴۳	۴۸/۳۴	۴۴/۳۷	۳۱/۱۲	۲۲/۴۴	۳۱/۵	۴۰/۵۸	۴۵/۰۳	۳۸/۱۳	۳۲/۴۱	۲۹/۱۸
وتیور	۲۸/۷۳	۲۵/۱۹	۲۳/۶۹	۱۹/۵۲	۷/۱۶	۴/۲۶	۶/۳۰	۱۱/۷۷	۱۶/۲۱	۱۸/۶۸	۱۴/۲۶	۱۵/۴۷
چمن	۳۲/۷۱	۲۲/۱۵	۱۰/۱۵	۱۵/۵۳	۸/۰۹	۱۱/۶۷	۱۳/۵۵	۱۹/۸۸	۳۶/۰۲	۲۸/۹۸	۲۴/۶۳	۲۱/۸۹
وتیور-چمن	۳۲/۲۷	۲۴/۷۶	۶/۲۸	۱۶/۴۲	۳/۷۳	۶/۰۶	۵/۹۹	۱۳/۳۹	۲۴/۳۲	۲۲/۸۸	۱۹/۷۷	۱۸/۶۸

جدول ۳- مقادیر میانگین غلظت فسفات در چهار تیمار مورد بررسی در طول دوره آزمایش

ماه	بهمن ۹۳	اسفند ۹۳	فروردین ۹۴	اردیبهشت ۹۴	خرداد ۹۴	تیر ۹۴	مرداد ۹۴	شهریور ۹۴	مهر ۹۴	آبان ۹۴	آذر ۹۴	دی ۹۴
تیمار	غلظت فسفات (میلی‌گرم در لیتر)											
شاهد	۱/۳۰	۱/۱۹	۱/۴۹	۰/۹۰	۰/۸۸	۰/۵۴	۰/۶۳	۰/۷۲	۰/۸۶	۰/۶۹	۰/۵۶	۰/۵۲
وتیور	۰/۹۴	۰/۵۸	۰/۴۹	۰/۲۴	۰/۱۸	۰/۰۶	۰/۰۴	۰/۳۲	۰/۳۳	۰/۳۰	۰/۲۲	۰/۲۴
چمن	۱/۰۵	۰/۵۲	۰/۵۵	۰/۳۲	۰/۲۶	۰/۲۵	۰/۳۰	۰/۴۶	۰/۶۰	۰/۵۰	۰/۴۰	۰/۴۱
وتیور-چمن	۱/۰۱	۰/۴۴	۰/۰۷	۰/۰۷	۰/۱۱	۰/۱۰	۰/۱۷	۰/۳۲	۰/۳۰	۰/۳۵	۰/۳۰	۰/۳۱

رواناب

شکل (۵) نشان‌دهنده حداقل میزان کاهش حجم رواناب در تیمار شاهد و بهترین عملکرد در کاهش میزان حجم رواناب در تیمار چمن در ماه‌های اول (۰/۳۵)، دوم (۰/۷۵)، ششم (۰/۹۱) و هشتم (۰/۸۷)، تیمار وتیور - چمن در ماه‌های سوم (۰/۸۶)، چهارم (۰/۹۵)، پنجم (۰/۹۳)، هفتم (۰/۹۰)، نهم (۰/۷۹) و دوازدهم (۰/۶۳) و در تیمار وتیور در ماه‌های دهم (۰/۶۹) و یازدهم (۰/۶۶) است و همان‌طور که مشاهده می‌شود بهترین عملکرد در کل دوره متعلق به تیمار (وتیور-چمن) در ماه هفتم می‌باشد.

در زمینه کاهش حجم رواناب، نتایج نشان‌دهنده عملکرد بهتر تیمار چمن در دو ماه اول پس از کاشت می‌باشند اما از ماه سوم تا هشتم تیمارهای وتیور-چمن و چمن با اختلاف ناچیزی بیشترین کاهش حجم رواناب را موجب شدند. از آنجاکه حداکثر

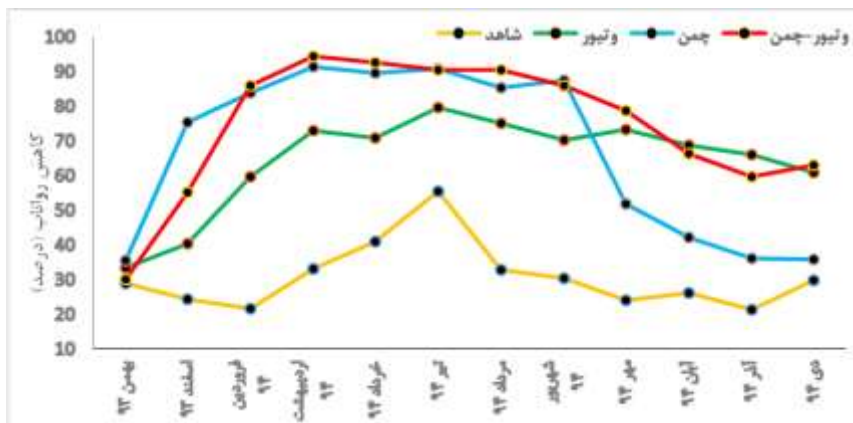
کارایی نوارهای حائل گیاهی در کنترل کیفیت و کمیت رواناب زمانی حاصل می‌شود که جریان به‌صورت ورقه‌ای از آن عبور نماید (Hussein et al., 2007) و از طرفی در کرت وتیور-چمن در این تحقیق ابتدا رواناب از نوار ۱×۱/۵ متری چمن و سپس از نوار وتیور با اندازه مشابه عبور می‌نمود، در نتیجه نوار وتیور-چمن عملکرد بهتری از خود در کاهش حجم رواناب نشان داد چراکه جریان با عبور از نوار چمن به‌صورت ورقه‌ای به نوار وتیور رسیده و از تولید جریان متمرکز در بین بوته‌های وتیور جلوگیری به‌عمل آمده است تا نوار وتیور بتواند قابلیت خود در افزایش نفوذپذیری خاک را هرچه بیشتر بروز دهد که Lee et al. (2003) نیز نتیجه مشابهی به دست آوردند. این در حالی است که از ماه نهم (مهرماه) تیمار چمن افت شدیدی نشان داد که از دلایل آن می‌توان به سردتر شدن هوا و شرایط نامناسب جهت ادامه رشد این گیاه و در نتیجه کاهش تراکم آن در

مورد آزمایش در سه ماه پایانی آزمایش افت عملکرد قابل توجهی در کاهش حجم رواناب نشان دادند که افزایش میزان بارندگی و در نتیجه افزایش رطوبت خاک و کاهش نفوذپذیری آن از جمله دلایل این موضوع می‌باشند. نکته حائز اهمیت اینکه تیمار شاهد که شامل خاک لخت بود نیز در کلیه ماه‌های آزمایش مقداری از حجم رواناب را کاهش داد که این نشان‌دهنده قابلیت خاک به‌تنهایی در کاهش حجم رواناب می‌باشد که این نتیجه با نتایج Delgado *et al.* (1995) مطابقت دارد.

ارتفاع و درصد سطح پوشش گیاهان

جداول (۴) و (۵) نتایج اندازه‌گیری ارتفاع و درصد سطح پوشش گیاهان مورد مطالعه را در طول دوره آزمایش نشان می‌دهند.

مساحت مورد آزمایش اشاره نمود. تیمار وتیور-چمن نیز به دلیلی که ذکر شد در این ماه افت نسبی در کاهش حجم رواناب داشت که این افت در ادامه افزوده گردیده و در این هنگام تیمار وتیور که تا ماه ششم یک روند صعودی و پس از آن یک روند ثابت را در کاهش حجم رواناب نشان داده بود، از دیگر تیمارها پیشی گرفت و بهترین عملکرد را ارائه نمود. علت این موضوع، مقاومت بالای گیاه وتیور در شرایط آب و هوایی و فصول مختلف سال و به خواب رفتن آن در فصل سرما می‌باشد که موجب جلوگیری از کاهش تراکم گیاه می‌گردد. لازم به ذکر است که در دوره زمانی مذکور، تیمار وتیور-چمن هنوز عملکرد مناسبی دارد و اختلاف آن با تیمار وتیور ناچیز است. کلیه تیمارهای

شکل ۵- تغییرات میزان کاهش حجم رواناب توسط نوارهای حائل گیاهی مورد بررسی در طول دوره آزمایش

جدول ۴- تغییرات ارتفاع گیاهان مورد مطالعه در طول دوره آزمایش

ماه	۹۳ بهمن	۹۳ اسفند	۹۴ فروردین	۹۴ اردیبهشت	۹۴ خرداد	۹۴ تیر	۹۴ مرداد	۹۴ شهریور	۹۴ مهر	۹۴ آبان	۹۴ آذر	۹۴ دی
گیاه	ارتفاع (سانتیمتر)											
چمن	۹/۲	۹/۳	۹/۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵	۹/۵
وتیور	۵۰	۹۰	۱۱۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰	۱۵۰

جدول ۵- تغییرات درصد سطح پوشش گیاهان مورد مطالعه در طول دوره آزمایش

ماه	۹۳ بهمن	۹۳ اسفند	۹۴ فروردین	۹۴ اردیبهشت	۹۴ خرداد	۹۴ تیر	۹۴ مرداد	۹۴ شهریور	۹۴ مهر	۹۴ آبان	۹۴ آذر	۹۴ دی
گیاه	سطح پوشش (درصد)											
چمن	۶۰	۶۵	۶۵	۶۰	۴۰	۳۰	۳۰	۳۰	۲۵	۲۵	۲۵	۲۵
وتیور	۳۰	۶۵	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰	۹۰

ششم (۰/۷۳)، هفتم (۰/۸۶)، هشتم (۰/۵۳)، نهم (۰/۵۹)، دهم (۰/۵۷)، یازدهم (۰/۵۸) و دوازدهم (۰/۵۱) متعلق به تیمار وتیور، در ماه‌های دوم (۰/۸۷) و سوم (۰/۹۱) مربوط به تیمار چمن و در ماه‌های سوم (۰/۹۳)، چهارم (۰/۹۰) و پنجم (۰/۹۴) مربوط به تیمار وتیور - چمن می‌باشد و در کل دوره نیز تیمار وتیور -

کارایی نوارهای حائل گیاهی

غلظت رسوب

در این قسمت کارایی تیمارهای مختلف مورد مطالعه در کاهش غلظت رسوب در مقایسه با تیمار شاهد بررسی و مقایسه گردیده اند. نتایج نشان داد که بهترین کارایی در ماه‌های اول (۰/۴۲)،

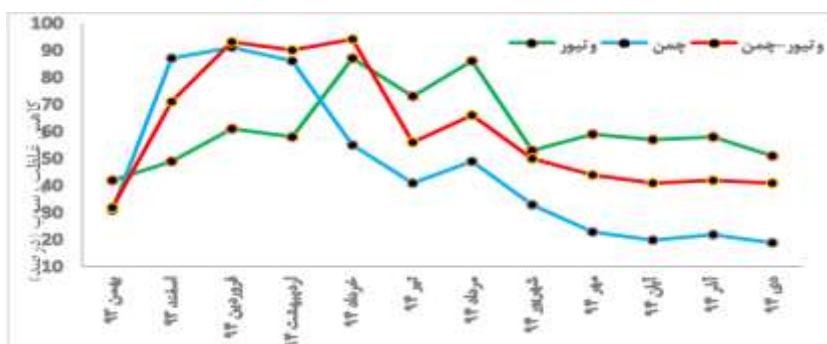
کیفیت و درصد پوشش گیاه (جدول ۵) این گیاه به دلیل برخی عوامل خارجی پیش‌بینی‌نشده مانند چرای دام (که البته هیچ آسیبی توسط دام به گیاه و تیور وارد نشده بود) و سپس کاهش دما از ماه هشتم به بعد و در نتیجه عدم وجود شرایط مناسب برای رشد چمن می‌باشد. در پنج ماه پایانی آزمایش شاهد افت کارایی کلیه تیمارها در کاهش غلظت رسوب می‌باشیم که تجمع رسوب در نوارها باگذشت زمان دلیل این موضوع می‌باشد.

نیترات

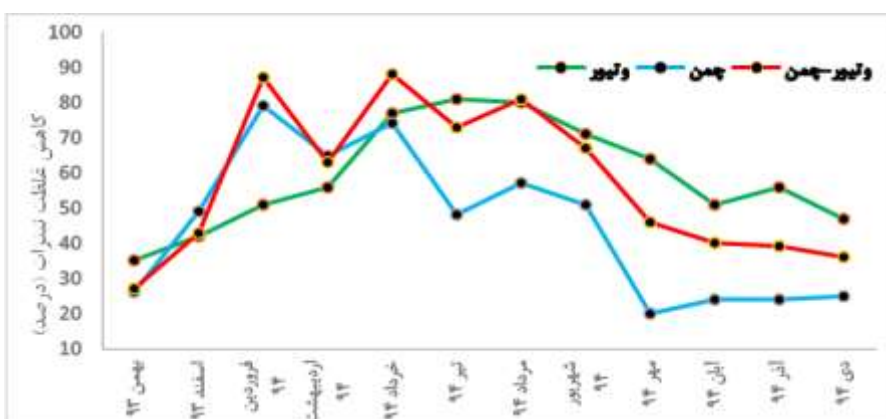
همان‌طور که شکل (۷) نشان می‌دهد بالاترین کارایی در کاهش غلظت نیترات در ماه‌های اول (۳۵٪)، ششم (۸۱٪)، هشتم (۷۱٪)، نهم (۶۴٪)، دهم (۵۱٪)، یازدهم (۵۶٪) و دوازدهم (۴۷٪) مربوط به تیمار و تیور، در ماه‌های دوم (۴۹٪) و چهارم (۶۵٪) متعلق به تیمار چمن و در ماه‌های سوم (۸۷٪)، پنجم (۸۸٪) و هفتم (۸۱٪) مربوط به تیمار و تیور - چمن است. در این بخش نیز بهترین عملکرد (۸۸٪) در طول دوره آزمایش مربوط به و تیور - چمن در ماه پنجم می‌باشد.

چمن در ماه پنجم بهترین کارایی را (۹۴٪) در کاهش غلظت رسوب نشان داد (شکل ۶) که در ادامه در این مورد بحث خواهد شد.

با توجه به نتایج محاسبه کارایی نوارهای حائل گیاهی مورد مطالعه در این تحقیق در کاهش غلظت رسوب می‌توان دریافت که تیمار چمن از ماه دوم تا چهارم عملکرد قابل توجهی در کاهش غلظت رسوب نشان داده است که دلیل آن رشد سریع‌تر گیاه چمن نسبت به گیاه و تیور می‌باشد (جدول ۴ و ۵) در حالی که از ماه سوم به بعد و با رشد گیاه و تیور و افزایش تراکم ساقه و قابلیت قابل توجه این گیاه در نگهداشت رسوب (Golabi et al., 2005) کارایی بهتری برای تیمار و تیور-چمن با اختلاف ناچیزی نسبت به تیمار چمن محاسبه گردید. باگذشت زمان رشد بیشتر و تیور و افزایش تراکم ساقه، این گیاه از ماه پنجم توانایی خود در نگهداشت رسوب را نشان داد به طوری که از ماه ششم به بعد تیمار و تیور عملکرد بسیار بهتری از دو تیمار دیگر در کاهش غلظت رسوب نشان داد. افتی که از ماه پنجم در کارایی تیمار چمن مشاهده می‌شود احتمالاً ابتدا به دلیل کاهش

شکل ۶- تغییرات کارایی نوارهای حائل گیاهی مورد بررسی در کاهش غلظت رسوب در طول دوره آزمایش

شکل ۷- تغییرات کارایی نوارهای حائل گیاهی مورد بررسی در کاهش غلظت نیترات در طول دوره آزمایش

نوارهای حائل گیاهی در کاهش غلظت رسوب مقداری از کارایی آن‌ها در کاهش غلظت نیترات بیشتر می‌باشد. دلیل این موضوع

بررسی نتایج غلظت نیترات نیز روندی تقریباً مشابه غلظت رسوب نشان می‌دهد با این تفاوت که میانگین کارایی

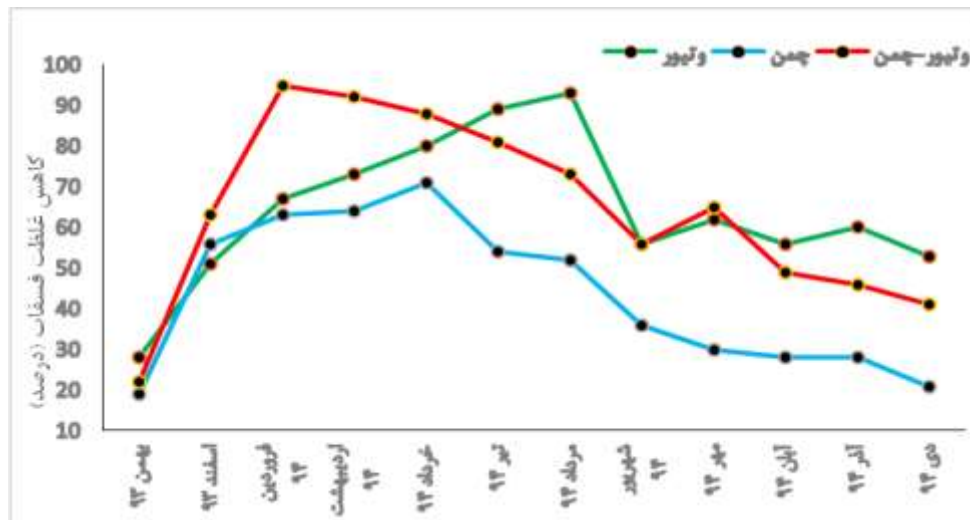
وتیور-چمن در ماه سوم می‌باشد.

برخلاف رسوب و نیترات، تیمار چمن از همان ابتدای آزمایش عملکرد ضعیف‌تری نسبت به دو تیمار دیگر در کاهش غلظت فسفات نشان داد و دو تیمار وتیور-چمن و وتیور رقابت نزدیکی داشتند که تا ماه پنجم آزمایش، تیمار وتیور-چمن عملکرد بهتری ارائه نمود اما همان‌طور که اشاره شد کیفیت گیاه چمن در ماه پنجم به دلیل برخی عوامل نزول داشته و در نتیجه از کارایی این گیاه کاسته شد. در این هنگام تیمار وتیور که یک روند صعودی ثابت را در کاهش غلظت فسفات در پیش گرفته بود، از تیمار چمن-وتیور پیشی گرفته و کارایی بالاتری تا ماه هفتم آزمایش نشان داد. در ماه هشتم با افزایش بارندگی و همچنین تجمع آلاینده‌ها در نوار حائل گیاهی افت قابل توجهی در کارایی کلیه تیمارها خصوصاً تیمار وتیور مشاهده شد که این افت در بخش‌های گذشته نیز مشاهده و گزارش شده بود.

احتمالاً محلول بودن نیترات در آب است و البته این نتایج نشان دهنده وابستگی غلظت نیترات به غلظت رسوب که این موضوع نشان‌دهنده وابستگی عمیق میزان غلظت نیترات و فسفات به غلظت رسوب می‌باشد که علت آن می‌تواند چسبیدن مواد مغذی به رسوبات ریزدانه باشد (Barling, 1994) می‌باشد.

فسفات

نتایج ارائه‌شده در شکل (۸) نشان‌دهنده بالاترین کارایی در کاهش غلظت فسفات برای تیمار وتیور در ماه اول (۰/۲۸)، ماه ششم (۰/۸۹)، ماه هفتم (۰/۹۳)، ماه هشتم به‌طور مشترک با تیمار وتیور-چمن (۰/۵۶)، ماه دهم (۰/۵۶)، یازدهم (۰/۶۰) و دوازدهم (۰/۵۳) است. همچنین تیمار وتیور-چمن در ماه‌های دوم، سوم، چهارم، پنجم، هشتم به‌طور مشترک با تیمار وتیور و همچنین ماه نهم به ترتیب با کارایی (۰/۶۳)، (۰/۹۵)، (۰/۹۲)، (۰/۸۸)، (۰/۵۶) و (۰/۶۵) بهترین عملکرد را در کاهش میزان غلظت فسفات نشان دادند. همان‌طور که ملاحظه می‌شود بالاترین کارایی (۰/۹۵) در طول دوره آزمایش متعلق به تیمار

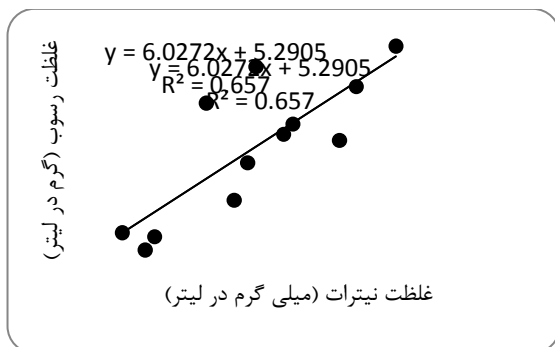

شکل ۸- تغییرات کارایی نوارهای حائل گیاهی مورد بررسی در کاهش غلظت فسفات در طول دوره آزمایش

آلاینده‌ها خصوصاً فسفات دارد.

همبستگی میزان غلظت رسوب و حجم رواناب با غلظت نیترات و فسفات

به‌منظور یافتن دلیل کاهش آلاینده‌های مورد مطالعه در این تحقیق، همبستگی میزان غلظت رسوب و حجم رواناب با غلظت نیترات و همچنین غلظت فسفات موجود در رواناب مورد بررسی قرار گرفت. همان‌طور که شکل‌های (۹ تا ۱۲) نشان می‌دهند، میزان غلظت رسوب دارای همبستگی نسبتاً خوبی با غلظت فسفات و نیترات می‌باشد درحالی‌که حجم رواناب همبستگی بهتری خصوصاً با میزان غلظت فسفات ($R^2=0/۸۳$) نشان می‌دهد؛ بنابراین می‌توان گفت که حجم رواناب عبوری از نوارهای حائل گیاهی تأثیر مستقیم و بیشتری بر میزان انتقال

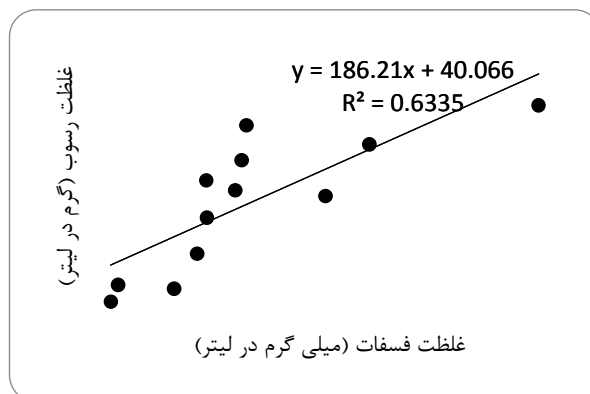

شکل ۹- همبستگی بین غلظت رسوب و غلظت نیترات

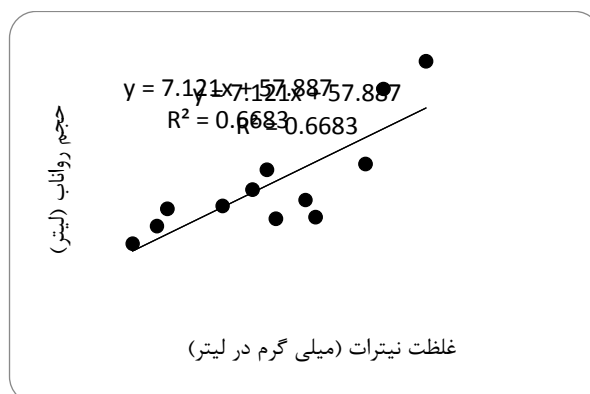
(۹۴٪)، غلظت نیترات (۸۸٪) و غلظت فسفات (۹۵٪) شامل می شد که این موضوع بیانگر تأثیر و عملکرد قابل توجه ترکیب دو گیاه چمن و وتیور در کنترل کیفیت و کمیت رواناب می باشد، به این صورت که حداکثر کارایی نوارهای حائل گیاهی در کنترل کیفیت و کمیت رواناب زمانی حاصل می شود که جریان به صورت ورقه ای از آن عبور نماید (Hussein et al., 2007) و از طرفی در کرت وتیور-چمن در این تحقیق ابتدا رواناب از نوار ۱/۵ متری چمن و سپس از نوار وتیور با اندازه مشابه عبور می نمود، در نتیجه نوار وتیور-چمن عملکرد بهتری از خود در کاهش حجم رواناب نشان داد چراکه جریان با عبور از نوار چمن به صورت ورقه ای به نوار وتیور رسیده و از تولید جریان متمرکز بتواند قابلیت خود در افزایش نفوذپذیری خاک را هر چه بیشتر بروز دهد که این نتیجه با نتایج به دست آمده توسط Lee et al. (2003) همسو است. اما عدم مقاومت چمن در دماهای پایین و کاهش درصد سطح پوشش و همچنین آسیب پذیری آن در مقابل چرای دام موجب گردید که عملکرد مناسب نوار حائل گیاهی وتیور-چمن با افت قابل توجهی مواجه گردد، از این رو انتخاب گونه گیاهی با تراکم و یکنواختی شبیه چمن اما مقاوم تر با توجه به شرایط آب و هوایی هر منطقه به منظور استفاده در نوارهای حائل گیاهی توصیه می گردد. همچنین با افزایش سن گیاه شاهد افزایش میانگین غلظت آلاینده ها هستیم که حاصل از انباشته شدن مواد مغذی و رسوب در نوارهای حائل به مرور زمان است. این نتیجه نیز با نتایج Osborne and Kovacic (1993)، Bhattarai et al. (2009) و Stutter et al. (2009) مطابقت دارد. بنابراین نوارهای حائل گیاهی می توانند به عنوان منبع مواد مغذی و رسوب نیز ایفای نقش نمایند. البته کاهش غلظت آلاینده ها در ماه های پایانی آزمایش به دلیل بارندگی زیاد و در نتیجه شسته شدن آلاینده ها از سطح کرت ها می باشد.

نتایج همبستگی غلظت رسوب و حجم رواناب با میزان آلاینده های مورد مطالعه نشان دهنده تأثیر مستقیم و قابل توجه حجم رواناب عبوری از نوارهای حائل گیاهی بر میزان انتقال آلاینده ها خصوصاً فسفات می باشد که این نتیجه نیز با نتایج Lee et al. (2003) مطابقت دارد.

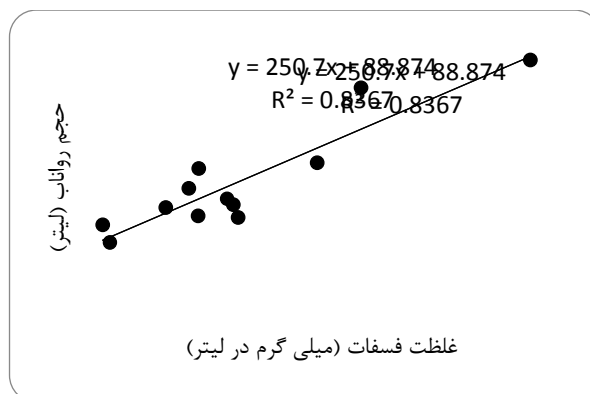
همان طور که مشاهده شد، مرحله رشد و سن گیاه نیز نقش قابل توجهی در کارایی نوار حائل گیاهی در کنترل غلظت رسوب دارد به طوری که هر چه از زمان کاشت گیاهان سپری شد گیاه وتیور با افزایش ارتفاع و درصد سطح پوشش خود عملکرد بهتری در کنترل غلظت آلاینده ها در مقایسه با دیگر نوارهای گیاهی مورد آزمایش نشان داد که این نتیجه نیز با نتایج Borin

شکل ۱۰- همبستگی بین غلظت رسوب و غلظت فسفات

شکل ۱۱- همبستگی بین حجم رواناب و غلظت نیترات

شکل ۱۲- همبستگی بین حجم رواناب و غلظت فسفات

بحث

همان طور که نتایج نشان می دهد دو ماه پس از کاشت گیاهان، نوارهای حائل گیاهی مورد آزمایش تأثیر قابل توجهی بر کاهش حجم رواناب و آلاینده های موجود در آن و در نتیجه حفاظت آب و خاک داشته اند که این نتیجه با نتایج بسیاری از محققین همخوانی دارد (Patty et al., 1997; Lee et al., 2003; Hay et al., 2006; Mankin et al., 2007; Duchemin and Hogue, 2009; Borin et al., 2010; Wang et al., 2012). نکته قابل توجه اینکه در طول دوره آزمایش، تیمار وتیور-چمن حداکثر کارایی را در کاهش حجم رواناب (۹۰٪)، غلظت رسوب

می‌شوند، می‌تواند راهکاری مناسب جهت افزایش هرچه بیشتر کارایی این نوارها باشد.

همان‌طور که اشاره شد نوارهای حائل گیاهی می‌توانند به‌عنوان منبع مواد مغذی و رسوب نیز ایفای نقش نمایند که برداشت و کوتاه نمودن دوره‌های گیاه به‌عنوان راهکاری مؤثر به‌منظور مقابله با این موضوع توصیه می‌گردد.

مطالعه کامل نوارهای حائل گیاهی و استفاده از آن‌ها در کشور عزیزمان ایران، نیازمند انجام پژوهش‌های بیشتر و تخصیص منابع مالی کافی می‌باشد. انجام تحقیقاتی در زمینه نفوذپذیری خاک تحت تأثیر نوارهای حائل گیاهی مختلف و تأثیر آن بر شدت تولید رواناب و همچنین نفوذ آلاینده‌ها در خاک و میزان جذب آنها توسط پوشش گیاهی در نوار حائل گیاهی، همچنین بررسی ارتباط بین شدت بارندگی، مقدار بارندگی، رطوبت خاک و کارایی نوارهای حائل گیاهی در حفاظت آب‌وخاک نیز می‌تواند کمک شایانی به افزایش تأثیر این نوارها در محافظت از آب‌وخاک در حوزه‌های آبخیز مختلف نماید.

REFERENCES

- Babalola, O., Oshunsanya, K and Are, K. (2007). Effects of vetiver grass (*Vetiveria nigritana*) strips, vetiver grass mulch and an organomineral fertilizer on soil, water and nutrient losses and maize (*Zea mays*, L) yields. *Soil & Tillage Research* 96, 6–18.
- Barling, R. D. (1994). Role of Buffer Strips in Management of Waterway Pollution: A Review. *Environmental Management*. 18(4), 543-558.
- Bhattarai, R., Kalita, P. K. and Patel, M. K. (2009). Nutrient transport through Vegetative Filter Strip with subsurface drainage. *Journal of Environmental Management* 90, 1868–1876.
- Borin, M., Passoni, M., Thiene, M. and Tempesta, T. (2010). Multiple functions of buffer strips in farming areas. *Europ. J. Agronomy*, 32: 103–111.
- Borina, M., Vianello, M., Moraria, F. and Zaninb, G. (2005). Effectiveness of buffer strips in removing pollutants in runoff from a cultivated field in North-East Italy. *Agriculture, Ecosystems and Environment*. 105, 101–114.
- Bu, H., X. Tan, S. Li and Q. Zhang. (2010). Temporal and spatial variations of water quality in the Jinshui River of the South Qinling Mts., China. *Ecotoxicology and Environmental Safety*. 73: 907-913.
- Campo-Bescos, M. A., Munoz-Carpena, R., Kiker, G. A., Bodah, B. W. and Ullman, J. L. (2015). Watering or buffering? Runoff and sediment pollution control from furrow irrigated fields in arid environments. *Agriculture, Ecosystems and Environment*, 205: 90–101.

et al. (2010) همسو است. نوع گیاه استفاده‌شده در نوارهای حائل گیاهی مورد مطالعه در این تحقیق نیز تأثیر قابل‌توجهی در نتایج به‌دست‌آمده و کنترل کیفیت و کمیت رواناب برجای گذاشت که این نتیجه با نتایج به‌دست‌آمده توسط Mankin *et al.* (2007) مطابقت دارد، چنانچه تیمار وتیور-چمن دارای حداکثر کارایی در کاهش آلاینده‌های مورد آزمایش بود اما این کارایی مناسب پس از گذشت مدتی کوتاه کاهش قابل‌توجهی یافت چراکه شرایط رشد و تراکم مناسب بخش چمن این تیمار در فصول سرد فراهم نمی‌باشد.

نتیجه‌گیری

از نتایج پژوهش حاضر می‌توان دریافت که استفاده از نوار حائل گیاهی مرکب از گیاه وتیور – که با اغلب شرایط آب و هوایی سازگاری دارد- و یک گونه گیاهی با ویژگی‌های تراکم و یکنواختی چمن اما مقاوم‌تر در برابر تغییرات آب و هوایی و چرای دام و همچنین سازگار با اقلیم منطقه در جهت حفاظت آب‌وخاک و کنترل کیفیت و کمیت رواناب‌های خروجی از اراضی کشت‌شده در شیب‌هایی که به پیکره‌های آبی ختم

- Dabney, S.M. (2003). Erosion control, vegetative. *Encyclopaedia of Water Science*. Marcel Dekker, Madison Ave, New York, USA.
- Delgado, A. N, Periago, E. L. Viqueira, F. D. (1995). Vegetated filter strips for wastewater purification: a review. *Bioresource Technology*. 51, 13-22.
- Duchemin, M. and Hogue, R. (2009). Reduction in agricultural non-point source pollution in the first year following establishment of an integrated grass/tree filter strip system in southern Quebec (Canada). *Agriculture, Ecosystems and Environment* 131, 85–97.
- Dunn, A. M., Julien, G., Ernst, W. R., Cook, A., Doe, K. J. and Jackman, P. M. (2011). Evaluation of buffer zone effectiveness in mitigating the risks associated with agricultural runoff in Prince Edward Island. *Science of the Total Environment* 409: 868–882.
- Gholami, L. (2007). Creating the model of estimation of event sediment yield in a part of Qeshlaq watershed, Kurdistan province. M.Sc thesis, Tarbiat Modarres University, Iran. (In Farsi)
- Golabi, M. H., Iyekar, C., Minton, D., Raulerson, C. L. and Drake, J. C. (2005). Watershed Management to Meet Water Quality Standards by Using the Vetiver System in Southern Guam. *AU J.T.* 9(1): 63-70.
- Gvancheng, H. (2004). Consideration on the integrated watershed management in the western China. In the proceeding of Symposium on Hydropower and sustainable Development. 24-27.
- Hay, V., Pittroff, W., Tooman, E. E. and Meyer, D.

- (2006). Effectiveness of vegetative filter strips in attenuating nutrient and sediment runoff from irrigated pastures. *Journal of Agricultural Science*. 144, 349–360.
- Hellberg, C., Easton, H. R. and Davis, M. D. (2008). Integrated catchment management planning in Auckland, New Zealand - experiences and lessons learned. *World Environmental and Water Resources Congress 2008 Ahupua'a*.
- Hussein, J., Yu, B., Ghadiri, H and Rose, C. (2007). Prediction of surface flow hydrology and sediment retention upslope of a vetiver buffer strip. *Journal of Hydrology*. 338, 261–272.
- Iranian association for vetiver promotion (2008). Vetiver system to prevent and treatment of chemical pollutions of water and soil. (In Farsi)
- Kelarestaghi, A. A., Ahmadi, H., Esmaili Ori, A. and Ghodusi, J. (2008). Comparison of runoff and sediment production in various agricultural landuse treatments. *Iran-Watershed Management Science and Engineering*, 2(5): 41-52. (In Farsi)
- Lam, Q. D., Schmalz, B., and Fohrer, N. (2011). The impact of agricultural Best Management Practices on water quality in a North German lowland catchment. *Environ Monit*. 183: 351–379.
- Lambrechts, T., Francois, S., Lutts, S., Munoz-Carpena, R. and Biolders, C. (2014). Impact of plant growth and morphology and of sediment concentration on sediment retention efficiency of vegetative filter strips: Flume experiments and VFSMOD modeling. *Journal of Hydrology* 511: 800–810.
- Lee, K. H., Isenhardt, T. M., and Schultz, R. C. (2003). Sediment and nutrient removal in an established multi-species riparian buffer. *Journal of Soil and Water Conservation*. 58(1), 1-8.
- Lee, K-H., Isenhardt, T. M., Schultz, R. C. and Mickelson, K. S. (1999). Nutrient and sediment removal by switchgrass and cool-season filter strips in Central Iowa, USA. *Agroforestry Systems*, 44: 121-132.
- Mankin, K. R., Daniel, M. N., Charles J. B., Stacy L. H., and Wayne A.G. (2007). Grass-Shrub Riparian Buffer Removal of Sediment, Phosphorus, and Nitrogen from Simulated Runoff. *Journal of the American Water Resources Association (JAWRA)* 43(5), 1108-1116.
- Milan, M., Ferrero, A., Letey, M., De Palo, F. and Vidotto, F. (2014). Effect of buffer strips and soil texture on runoff losses of flufenacet and isoxaflutole from maize fields. *Journal of Environmental Science and Health, Part B*, 48: 1021–1033.
- Norris, V. (1993). The use of buffer zones to protect water quality: A review. *Wat. Resources Manage.* 7, 257-272.
- Osborne, L. L. and Kovacic, D. A. (1993). Riparian vegetated buffer strips in water-quality restoration and stream management. *freshmler Biology* 29, 243-258.
- Otto, S., Cardinali, A., Marotta, E., Paradisi, C. and Zanin, G. (2012). Effect of vegetative filter strips on herbicide runoff under various types of rainfall. *Chemosphere* 88: 113–119.
- Patty, L., Real, B. and Gril, J. (1997). The Use of Grassed Buffer Strips to Remove Pesticides, Nitrate and Soluble Phosphorus Compounds from Runoff Water. *Pestic. Sci.*, 49: 243-251.
- Sadeghi Ravesh, M. H. (2011). Comparison of human thermal comfort amount in arid and humid climates (Case study: Yazd and Sari cities). *Arid Biom Scientific and Research Journal*. 1(2), 50-61. (In Farsi)
- Stutter, M., Langan, S. and Lumsdon, A. (2009). Vegetated buffer strips can lead to increased release of phosphorus to waters: A biogeochemical assessment of the mechanisms. *Environment Science Technology*. 43, 1858–1863.
- Wang, L., Duggin, J. and Nie, D. (2012). Nitrate-nitrogen reduction by established tree and pasture buffer strips associated with a cattle feedlot effluent disposal area near Armidale, NSW Australia. *Journal of Environmental Management*, 99: 1-9.
- Yuan, Y., Bingner, R. L. and Locke, M. A. (2009). A Review of effectiveness of vegetative buffers on sediment trapping in agricultural areas. *Journal of Ecohydrology*. 2: 321–336.